

Nr 436.

Av herr **Hansson** i Skediga, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 215, angående bemyndigande att till clearingkassa för kaffe överföra tull, tilläggstull och skatt å kaffe, m. m.

I vid riksdagens höstsession framlagda propositioner har Kungl. Maj:t föreslagit omfattande subventioner i syfte att hålla priserna oförändrade och därigenom möjliggöra en fortsatt pris- och lönestabilisering. Subventioner skola sålunda utbetalas på hushållsbränsle, bomull, hudar, vissa livsmedel samt kaffe med 197 milj. kronor under en åttamånadersperiod.

I nuvarande läge, då utsikter finnas för en förlängning av stabiliseringspolitiken även för 1950, framstår det som godtagbart att med hjälp av subventioner eller på annat sätt söka eliminera av devalveringen förorsakade prisstegringar. Det vill emellertid synas som om de prissänkande åtgärderna alltför snävt inriktat sig på varor, vilkas priser direkt påverka levnadskostnadsindex, medan andra produkter, som dock äro betydelsefulla för levnadskostnaderna, tillåtits stiga i pris. Priserna på bensin, fotogen och brännolja ha redan stigit med resp. 3, 2¹/₂ och 2 öre per liter, vilket betyder en icke oväsentlig merkostnad för yrkesbiltrafiken liksom för jordbruket. Därjämte kan man förvänta att priserna på smörjolja komma att stiga med åtminstone 20 procent. Det bör påpekas att bensinpriset genom den extraskatt, som genomfördes vid 1948 års riksdag, nått en höjd som gör varje ytterligare stegring kännbar.

Den prisstegring som ägt rum på drivmedel kan enligt mitt förmenande icke sägas överensstämma med strävandena att stabilisera priserna. Det riktiga vore att genom sänkning av skatten på bensin och olja hålla priserna vid samma höjd som före devalveringen. En sådan åtgärd är så mycket mer befogad som tilläggsskatten på bensin och olja svarar för största delen av budgetöverskottet, av vilket en betydande del nu tas i anspråk för subventionen. Chefens för finansdepartementet uttalande i proposition nr 215 att han icke ville föregripa de förslag skattekommittén kan komma att framlägga synes mig icke bärande. Tvärtom tala ekonomiska och praktiska skäl för att en sänkning av bensinskatten motsvarande den senast företagna prisstegringen genomföres med det snaraste. Det bör understrykas, att med här gjorda yrkande ställning icke tagits till frågan om tilläggsskattens slopande på bensin. Enligt min mening bör den extra bensinskatten avvecklas.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta sänka skatten på bensin och oljor med samma belopp, varmed priserna på nämnda produkter höjts efter devalveringen.

Stockholm den 4 november 1949.

K. E. Hansson,
Skediga.
